

bindelse med Samordningen planlagte Anlæg m. v., og da Ministeriet maa anse det for rimeligt, at Amtskommunerne, saaledes som det iøvrigt allerede er Tilfældet i Københavns Amtsrådskreds, deltager i disse Udgifter i Lighed med de øvrige i Samordningen interesserede Kommuner, har man ment at maatte fastholde, at der skal kunne paalægges Amtskommunerne Deltagelse i Samordningsudgifterne.

Til de enkelte Bestemmelser i Forslaget bemærkes følgende:

Til §§ 1 og 2.

Den foreslaaede Tilføjelse til Lovens § 1 medfører, at de af Kommunerne udarbejdede Byplaner ikke alene skal indeholde Bestemmelser om Regulering af Bebyggelsen, men ogsaa Bestemmelser om dennes Begrænsning i Medfør af den foreslaaede Tilføjelse til Lovens § 2, jfr. iøvrigt den tilsvarende Ændring af Byplanlovens § 3 vedr. Markplaner.

Den foreslaaede Tilføjelse til Lovens § 2 hjemler Mulighed for en Regulering af Bebyggelsen, ikke blot som hidtil paa Omraader, der tænkes anvendt til offentlig, boligmessig eller industriel Udbygning, men ogsaa paa Ejendomme, der drives som Landbrug, Frøavl, Skovbrug, Gartneri eller Frugtplantage, jfr. ovenfor. Bestemmelsen hindrer ikke, at saadanne Ejendomme opdeles i flere Brug, ligesom de vedtægtsmæssige Bestemmelser maa kunne holde Muligheden aaben for, at f. Eks. et Landbrug — drifts- og bebyggelsesmæssigt, helt eller delvis — overgaar til Gartnerdrift. Udtrykket: „saadanne Bygninger, der har Tilknytning til Driften“ maa tages i ret vid Forstand som f. Eks. ogsaa omfattende Landarbejderboliger og Aftægts-huse. Det maa i øvrigt betragtes som en Selvfølge, at Ejeren af en Ejendom, der belægges med byplan- eller markplanmæssig Bestemmelse af denne Art, i skattemæssig Henseende maa kunne kræve sin Ejendom omvurderet.

Til § 3.

Efter det nye Indhold, der efter Forslaget gives Lovens § 3, bliver Overskriften „Markplaner“ misvisende og bør som Følge heraf slettes.

Under Byplanlovens Behandling paa Rigsdagen i 1938 nærede man ret store Forventninger med Hensyn til Betydningen af *Markplaner* som et Middel til at foregribe og regulere den bymæssige Udvikling paa Omraader, der endnu ikke var egentlig byggeomodne. Disse Forventninger er i Praksis

blevet skuffet, idet der efter Lovens Ikrafttræden kun er forelagt Ministeriet ganske faa Markplaner til Godkendelse. Dette hænger sikkert i første Række sammen med, at der i Loven savnes en Bestemmelse svarende til den i Forslagets § 2 optagne. Det er en klar Konsekvens af Forslaget, at man under Opregningen af de Bestemmelser, der skal forefindes i en Markplan, medtager den foreslaaede Tilføjelse til Lovens § 2.

Som ovenfor nævnt har ogsaa Bestemmelsen i Lovens § 3, Stk. 2, om en Samordning af Byplanlægningen inden for et større Omraade i Praksis vist sig uden synderlig Virkning. Dette vil paa afgørende Maade kunne ændres, dersom man, som foreslaaet, hjemler Ministeren for Byggeri og Boligvæsen et vist Initiativ efter indhentet Erklæring fra vedkommende Amtsråd, der herved faar Indflydelse paa saavel Spørgsmaalet, om en saadan Samordning skal iværksættes, som paa Sammensætningen af det raadgivende, sagkyndige Udvalg, der skal bistaa Kommunerne ved Opgavens Løsning. Man har anset det for overflødigt i Forslaget udtrykkelig at nævne, at der, saafremt en Samordning omfatter baade Købstadkommuner og Landkommuner, skal indhentes Erklæring fra vedkommende Byråd. Normalt vil det i disse Tilfælde være saadan, at Initiativet udgaar fra vedkommende Købstadkommune selv. Man har bibeholdt Reglen om, at mellemkommunale Uoverensstemmelser, der maatte opstaa som Følge af en byplanmæssig Samordning, afgøres endeligt af Ministeriet med Tilslutning af Byplannævnet, men har yderligere foreskrevet, at der forinden Afgørelse træffes, skal indhentes Erklæring fra vedkommende Amtsråd. Dette maa anses for en naturlig Konsekvens af den Indflydelse, man har hjemlet Amtsrådene paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en Samordning skal iværksættes.

Da Udfærdigelsen af Byplan- eller Markplanvedtægter er en kommunal Opgave, bæres Udgifterne herved af vedkommende Kommune. I Tilfælde af Samordning vil det dog være rimeligt, at Statskassen og vedkommende Amtsråd ogsaa deltager i Udgifterne med en vis Del efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.

Til § 4.

Ændringen er foreslaaet efter Ønske fra Amtsrådsforeningen, der lægger Vægt paa at være repræsenteret i Byplannævnet, ogsaa naar dette behandler Sager, der berører en Sognekommune og en Købstadkommune. Ifølge den nugældende Affattelse